

ПРОТОКОЛ

№ 213

гр. Видин, 22.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, I СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниел Н. Димитров

при участието на секретаря СЛАВИНА Ж. СЛАВЧЕВА

Сложи за разглеждане докладваното от Даниел Н. Димитров Гражданско дело № 20231320101462 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Ищецът М. П. М., уведомен в предходно съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, се явява лично и с адв. П. П. – назначен за особен представител.

Ответникът С. М. В., уведомен в предходно съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, не се явява. Представява се от адв. Ц. И., с пълномощно по делото.

Ответницата В. В. В., уведомена в предходно съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, не се явява. Представява се от адв. Ц. И., с пълномощно по делото.

Ответницата В. Е. А., уведомена в предходно съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, не се явява. Представява се от адв. Ц. И., с пълномощно по делото.

По хода на делото.

АДВ. П.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. И.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, за което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на делото.

На основание чл. 146 Съдът прави следния доклад по делото.

Твърди се от ищеца, че притежава по наследство от баща му 1/3 ид. ч. от поземлен имот с идентификатор 52283.510.92, с административен адрес: с. *****, ведно с построените в имота 3 бр. еднофамилни масивни жилищни сгради с идентификатори 52283.510.92.1, 52283.510.92.2 и 52283.510.92.3.

Сочи, че за имота не е имало реална делба, заедно с баща му живели в сградата с идентификатор 52283.510.92.1. Другите сгради се ползвали и от ответника С. и неговото семейство. Наследниците на другия му чичо Ц. не са живели в този имот.

Излага, че след смъртта на баща му П., той, като единствен жив негов наследник, придобил собствеността и продължил да ползва имота. В него има оставен личен багаж и е упражнявал владение.

Обяснява, че на 13.03.2023 г. пренасял багаж, когато при него дошла млада жена, с която в момента живее без брак сина на С., като същата му заявила, че този имот не е негов, че няма право да влиза в него. Оспорил, като казал, че ползва къщата, а тя извикала полиция, за да го изгони. Показала на полицаите някакъв документ. Това го притеснило и въпреки, че в момента е в имота си, направил необходимите справки и проверки.

Твърди, че установил, че на 09.11.2022 г. С. Б. се е снабдил с констативен нотариален акт за собственост на целия наследствен поземлен имот с идентификатор 52283.510.92, ведно с построените в имота сгради, като си е присвоил и притежаваната от ищеца идеална част от имота и сградите. След обстоятелствена проверка пред нотариус е бил съставен нот. акт № 28, том VI, дело № 851/2022 г. на нотариус Б. Т., с който той е признат за собственик на основание наследство и давностно владение. По-късно, на 08.02.2023 г. чрез покупко-продажба С. със съпругата му са прехвърлили целия имот на своята внучка и дъщеря на М. - В. Е. А., за което е бил съставен нот. акт № 74, том I, дело № 70/2023 г. отново на нотариус Б. Т.. В момента имотът бил собственост на В. А..

Сочи, че предвид гореизложеното, е видно, че незаконно е направен опит да бъде лишен от собственост и да се присвои притежаваната от него идеална част от процесния имот и построените в него сгради. С цел да бъде затруднен при търсене на правата си, след снабдяването с констативния нотариален акт, е налице последваща сделка за покупко-продажба, сключена

набързо след първата, която определено счита, че е фиктивна и дори не е налице плащане по нея, тъй като е между роднини по права линия.

Излага, че видно от представената скица на поземлен имот на СГКК-Видин № 15-1088328-20.09.2022 г., собствеността върху имота е по 1/3 ид. ч. за баща му и двамата му братя. През времето след смъртта на баща му и до настоящия момент е упражнявал владение върху своята ид. ч. от имота, чрез ползването на сградата с идентификатор 52283.510.92.1 и не е налице нарушено владение на неговата идеална част от процесния имот. И в момента владее и ползва имота и тази сграда. Пред него никога не е било манифестирано владение и намерение за своене на общия сънаследствен имот, което оспорва.

Посочва, че исковете предявявам както срещу първите двама ответници, които се ползват от констативния нотариален акт, така и срещу третия ответник - В. Е. А., която се явява купувач на имота и настоящ собственик по нотариален акт и се ползва от този документ. Първите двама ответници и продавачи, които са продали неговата ид. ч. от имота без да имат правото на това и без действително да придобият преди това собствеността върху нея, т.е. те са продали 1/3 ид. ч. от поземления имот и построените в него сгради, на която не са собственици.

Иска се от Съда:

1. Да признае за установено спрямо ответниците С. М. Б., В. В. Б.а и В. Е. А., че ищецът е собственик по наследствено правоприемство на 1/3 идеална част от поземлен имот с идентификатор 52283.510.92, при съседни на поземления имот имоти с идентификатори 52283.510.93, 52283.510.501, 52283.510.91 и 52283.510.89, с административен адрес: с. *****, ведно с построените в имота масивни жилищни сгради с идентификатори 52283.510.92.1, 52283.510.92.2 и 52283.510.92.3.

2. Да измени, като отмени частично, нот. акт № 28, том VI, дело № 851/2022 г. на нотариус Б. Т., с който ответникът С. М. Б. е признат за собственик на основание наследство и давностно владение и само давностно владение в СИО по смисъла на Семейния кодекс за размера на притежаваната от ищеца 1/3 ид. ч. от гореописания недвижим имот и го признае за собственик на 2/3 ид. ч. от имота.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК от ответниците са постъпили писмени

отговори, с които се оспорва исковата претенция, като ответниците С. В. и В. В. сочат, че процесният имот са го придобили по давност, като владението е продължило повече от двадесет години. Те заплащат данъците, консумативите. Твърдят, че ищецът никога не е живял в имота.

Правната квалификация на предявените искове е: установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК и иск с правно основание чл. 537, ал. 2 от ГПК.

Тежестта на доказване се разпределя, както следва:

По иска по чл. 124, ал. 1 ГПК.

В случая, с оглед обстоятелството, че е предявен положителен установителен иск за собственост, доказателствената тежест е разместена, като в производството в тежест на ответниците е да установят фактите, от които произтича правото им и съответно правото на собственост върху процесния имот, а ищецът следва да докаже наличието на свое напълно материално право и фактите, от които произтича правния му интерес, като такъв е налице, когато ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва, позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответниците.

По иска по чл. 537, ал. 2 ГПК.

Според Тълкувателно решение № 11 от 2013 г. по т.д. № 11 от 2012 г. на ОСГК на ВКС нотариалният акт, с който се признава право на собственост върху недвижим имот по реда на чл. 587 ГПК, не се ползва с материална доказателствена сила по чл. 179, ал. 1 ГПК относно констатацията на нотариуса за принадлежността на правото на собственост, тъй като такава е присъща на официалните свидетелстващи документи за факти. При оспорване на признатото с акта право на собственост тежестта за доказване се носи от оспорващата страна, като в настоящия случай тежестта на доказване е на ищцовата страна.

Всяка една от страните следва да установи фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания и възражения.

На основание чл. 146, ал. 3 от ГПК

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ на страните възможност да изложат становището си във връзка с доклада по делото.

Адв. П.: Нямам възражения по доклада.

Адв. И.: Нямам възражения по доклада.

Съдът на основание чл. 146, ал. 4 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и прилага по делото представените с исковата молба доказателства и писмени отговори от ответниците.

ДОКЛАДВА приемателно-предавателен протокол от нотариус Б. Т., ведно с препис на нотариално дело № 851/2022 г. по описа на нотариус Б. Т..

Адв. П.: Поддържам исковата молба. Оспорвам подадените отговори.

Адв. И.: Оспорвам исковата молба, поддържам отговора.

Адв. П.: Г-н Съдия, ще Ви моля да приемете изменение на иска. Представям нарочна молба за това, препис от който моля да се връчи на ответната страна.

Адв. И.: Не възразявам. Предявен е установителен иск, с който ищецът иска да бъде признат за собственик на 1/3 ид. част. Колегата изменя исковата претенция, като намалява същата на 3/16 ид. част, което е негово право и е допустимо, но в останалата част – в исковата молба е поискана частична отмяна на нот. акт №28. Това е констативният нотариален акт, с който В. е признат за собственик по давностно владение на процесния имот. При този предявен иск изменението досежно изменението на притежаваните ид. части е допустимо, но в петитума на молбата за изменението на иска е посочено обявяване на частична недействителност на нот. акт №74/2023 г., по силата на който С. В. продава процесния имот на В. А.. Такъв иск не е предявяван и не е приет от съда с първоначалната исковата молба. Това е нов иск, непредявен до сега. Това е процесуално недопустимо. Нов иска се предявява по реда на ГПК. Не може да се предяви по изменение на иск, тъй като такъв не е предявен. Такъв иск за отмяна на нот. акт №74/2023 г. не е предявен.

Адв. П.: Съгласен съм, но това е пропуск на исковата молба. Ако трябва, да се приема като отделен акцесорен иск към главния. По останалата част няма възражение. Увеличаваме като претендираме цялата част на имота. Държим за съвместно разглеждане на предявения иск за частична

недействителност на нот. акт №74/2023 г. Действително такъв не е предявен с първоначалната искова молба. В случай, че съдът приеме за съвместно разглеждане искът по 76 от ЗН, моля да се приемат по делото копие от нот. акт №74/2023 г. и 2 бр. фактури за ел. енергия, от които е видно, че партидата за тази жилищна сграда се води на името на бащата на ищеца. Посочвам на съда, че искът по чл. 76 от ЗН касае така привлечените като ответници С. В., и В. В. и В. А..

Съдът констатира, че с молбата за изменение по чл. 214 от ГПК се предявява фактически и нов иск, който се съединява за разглеждане с първоначалните предявени такива, а именно за прогласяване частична недействителност на нот. акт №74/2023 г. В тази връзка, съдът счита, че следва да се даде възможност на ответната страна да вземе отношение по новопредявения иск в срока по чл. 131 от ГПК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА, на основания чл. 214 от ГПК, изменението в първоначалната искова претенция по начина, посочен в нарочна молба на адв. П..

ПРИЕМА за съвместно разглеждане в настоящото производство така предявения иск по чл. 76 от ЗН за прогласяване на частична недействителност на нот. акт №74/2023 г.

Дава възможност на ответната страна в срока по чл. 131 от ГПК да вземе отношение по така предявения нов иск, съединен за съвместно разглеждане в настоящото производство.

ПРИЕМА и прилага по делото молба от адв. П. за изменение на иска, ведно с копие от нот. акт №74/23 г. и 2 бр. фактури за ел. енергия.

Ищецът М.: Г-н Съдия, ако адвокатът ми е съгласен, искам да оттегля исковата претенция. Оттеглям иска.

Адв. П.: Съгласен съм с доверителя ми.

Адв. И.: Моля да ни се присъдят разноските за неоснователно предявяване на иска.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

На основание чл. 232 от ГПК, ДОПУСКА и ПРИЕМА оттеглянето на исковата молба.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело №1462/2023 г.

ОСТАВЯ без уважение искането на адв. И. за заплащане на разноси, с оглед обстоятелството, че в представеното пълномощно липсват данни за платена сума.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВОС в двуседмичен срок от днес.

Протоколът написан в съдебно заседание в 12:45 часа.

Съдия при Районен съд – Видин: _____

Секретар: _____